

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 30/2013
18.04.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Невенке Важић, Зорана Таталовића, Бате Цветковића и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.А., због два кривична дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. и члана 60. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 1026/12 од 24.03.2013. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 18. априла 2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1026/12 од 24.03.2013. године СЕ УВАЖАВА као основан, правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године УКИДА и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.295/10 од 31.03.2011. године, окривљени П.А. оглашен је кривим због извршења два кривична дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и члана 60. КЗ, па пошто су му утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци за свако кривично дело, окривљени је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године. Истом пресудом, према окривљеном је изречена мера безбедности обавезног лечења наркомана и одређено да ће се ова мера извршити у Заводу за извршење казне или одговарајућој здравственој или другој специјализованој установи, те да ће трајати док постоји потреба за лечењем, али не дуже од три године, с тим што се време проведено у тој установи има урачунати у казну затвора.

Ставом два исте пресуде, према окривљеном је на основу одредбе члана 354. тачка 3. ЗКП одбијена оптужба у односу на продужено кривично дело ситне крађе из члана 210. став 2. у вези става 1. КЗ у вези са чланом 61. став 1. КЗ, услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године, уважавањем жалбе јавног тужиоца, преиначена је пресуда Основног суда у Врању К 295/10 од 31.03.2011. године само у погледу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Нишу, задржавајући као правилно утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци за свако од два кривична дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. КЗ и чланом 60. КЗ, окривљеног П.А. на основу члана 60. став 2. тачка 2. КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од једне године и три месеца. Истом пресудом жалба браниоца окривљеног П.А. одбијена је као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 375. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, обзиром да је другостепени суд повредио закон на штету окривљеног, те да укине другостепену пресуду и предмет врати истом суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд одржао је седницу већа у смислу одредбе члана 422. став 3. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, па је након разматрања списка предмета и побијане пресуде, по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца побија правноснажна пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године и истиче да је другостепени суд у жалбеном поступку учинио битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 375. став 1. ЗКП, обзиром да је у конкретном случају повређено право на одбрану окривљеног, а која повреда је могла бити од утицаја на законито доношење другостепене одлуке.

Из списка предмета утврђује се да су против првостепене пресуде, којом је окривљени П.А. оглашен кривим због извршења два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. у вези са члановима 33. и 60. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, жалбе изјавили јавни тужилац Основног јавног тужилаштва у Врању и бранилац окривљеног П.А. – адвокат М.Д., при чему је бранилац окривљеног у изјављеној жалби захтевао да окривљени и бранилац буду обавештени о одржавању седнице већа другостепеног суда, сагласно одредби члана 375. став 1. ЗКП.

Међутим, Апелациони суд у Нишу је седницу већа одржао дана 06.09.2012. године, на којој је и донео другостепену пресуду, при чему о дану и часу одржавања седнице већа, супротно одредби члана 375. став 1. ЗКП, није обавестио окривљеног П.А. и његовог браниоца – адвоката М.Д.

Како, дакле, из списка предмета произлази да је другостепени суд, и поред тога што је имао обавезу да поступи у смислу члана 375. став 1. ЗКП тако што ће обавестити окривљеног и његовог браниоца о времену одржавања седнице већа другостепеног суда и на тај начин им омогућити да овој седници присуствују, те да у смислу одредбе члана 375. став 3. ЗКП изнесу потребна објашењења за своје ставове из жалбе - пропустио да поступи у смислу цитиране законске одредбе, на који начин је у жалбеном поступку повредио право на одбрану окривљеног, то је другостепена пресуда донета уз битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. у вези са чланом 375. став 1. ЗКП, која је могла бити од утицаја на законито доношење првостепене одлуке, а што се основано истиче у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је оценио да је захтев за заштиту законитости, подигнут против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 3353/11 од 06.09.2012. године, основан, те је укинуо наведену пресуду и предмет вратио Апелационом суду у Нишу на поновно одлучивање.

У поновном поступку, Апелациони суд у Нишу ће отклонити битне повреде одредаба кривичног поступка на које му је указано овом пресудом, те донети правилну и на закону засновану одлуку.

Са свега изложеног, а на основу члана 425. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник

Председник већа

Снежана Меденица

- судија

Драгиша Ђорђевић, с.р.